

Polski Rejestr Statków

PRZEPISY

PUBLIKACJA NR 78/P

WYTYCZNE DLA INSTALACJI OCZYSZCZANIA SPALIN Z SO_x

2017
lipiec

Publikacje P (Przepisowe) wydawane przez Polski Rejestr Statków są uzupełnieniem lub rozszerzeniem Przepisów i stanowią wymagania obowiązujące tam, gdzie mają zastosowanie.

GDAŃSK

Publikacja Nr 78/P – Wytyczne dla instalacji oczyszczania spalin z SO_x – lipiec 2017, została zatwierdzona przez Zarząd PRS S.A. w dniu 13 czerwca 2017 r. i wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2017 r.

© Copyright by Polski Rejestr Statków S.A., 2017

PRS/OP, 06/2017

SPIS TREŚCI

str.

1	Wstęp	5
2	Postanowienia ogólne	5
2.1	Cel i zakres zastosowania.....	5
2.2	Definicje i objaśnienia skrótów.....	6
2.3	Wymagane dokumenty na statku.....	6
3	Zasady bezpieczeństwa	7
4	Metoda A	7
4.1	Uznawanie instalacji EGC.....	7
4.2	Instrukcja obsługi urządzenia EGC dla metody A (ETM-A).....	9
4.3	Przeglądy instalacji EGC podczas eksploatacji.....	10
4.4	Poziomy emisji SO _x	10
4.5	Okrętowe procedury sprawdzania zgodności.....	11
5	Metoda B	12
5.1	Uznawanie instalacji EGC.....	12
5.2	Przeglądy instalacji EGC podczas eksploatacji.....	12
5.3	Obliczanie poziomu emisji SO _x	12
5.4	Rejestracja parametrów.....	12
5.5	Instrukcja obsługi urządzenia EGC dla metody B (ETM-B).....	13
6	Badanie poziomu emisji	13
7	Urządzenie rejestracji i przetwarzania danych	14
8	Statkowy podręcznik kontroli (OMM)	14
9	Spełnienie wymagań przez statek	15
9.1	Plan zgodności emisji SO _x (SECP).....	15
9.2	Wykazanie spełnienia wymagań.....	15
10	Woda przepływająca	16
10.1	Kryteria zrzutu dla wody przepływającej.....	16
10.2	Kontrola wody przepływającej.....	18
10.3	Rejestracja danych z kontroli wody przepływającej.....	19
10.4	Pozostałości z wody przepływającej.....	19
	Załącznik I Wzór świadectwa zgodności emisji SO_x	20
	Załącznik II Metoda kontroli stosunku SO₂/CO₂	21
	Załącznik III Gromadzenie danych o wodzie przepływającej	25

1 WSTĘP

1.1 Niniejsza *Publikacja* została opracowana w oparciu o wymagania *rezolucji MEPC.259(68)* z dnia 15.05.2015 roku.

Zgodnie z wymaganiem prawidła 14(4) Załącznika VI do *Konwencji MARPOL 73/78*, zwanej dalej *Konwencją*, statki powinny stosować paliwo o zawartości siarki nie przekraczającej wartości podanych w prawidła 14.1 lub 14.4.

Prawidło 4 Załącznika VI do *Konwencji* dopuszcza stosowanie alternatywnych metod, które są co najmniej **równie skuteczne w zakresie zmniejszania emisji jak metody wymagane w tym Załączniku, włącznie ze standardami podanymi w** prawidła 14. Urządzenie do oczyszczania spalin z tlenków siarki (urządzenie EGC) podlega uznaniu przez PRS działający z upoważnienia Administracji państwa bandery.

1.2 Podobnie jak w przypadku systemów redukcji NO_x, urządzenie EGC może uzyskać uznanie pod warunkiem okresowego sprawdzania parametrów i poziomu emisji lub pomiaru emisji SO_x przy użyciu systemu ciągłej kontroli emisji. Ponadto, zastosowanie metody kontroli stosunku emisji SO₂ [ppm] do CO₂ [%] w spalinach uprości kontrolę emisji SO_x i ułatwi uznanie urządzenia EGC. Metoda ta została opisana w Załączniku II do niniejszej *Publikacji*.

1.3 Zgodność z wymaganiami należy wykazać na podstawie wartości stosunku SO₂ [ppm] do udziału objętościowego CO₂ [%].

Tabela 1.3
Dopuszczalne zawartości siarki w paliwie określone w prawidłach 14.1 i 14.4 oraz odpowiadające im poziomy emisji

Zawartość siarki w paliwie [% udział masowy]	Stosunek emisji SO ₂ [ppm] / CO ₂ [% udział objętościowy]
4.50	195,0
3.50	151,7
1.50	65,0
1.00	43,3
0.50	21,7
0.10	4,3

Uwaga: Wartości dopuszczalne stosunku emisji SO₂/CO₂ mają zastosowanie tylko wtedy, gdy stosuje się paliwa destylacyjne lub paliwa pozostałościowe ropopochodne. Patrz *Załącznik II* opisujący zastosowanie metody sprawdzenia stosunku SO₂/CO₂ w spalinach.

2 POSTANOWIENIA OGÓLNE

2.1 Cel i zakres zastosowania

2.1.1 Niniejsza *Publikacja* określa zasady przeprowadzania prób uznania typu, wydawania świadectw uznania typu oraz okresowych przeglądów instalacji oczyszczania spalin z tlenków siarki (EGC) na statku według dwóch metod:

Metoda A – uznanie instalacji EGC na podstawie pomiaru parametrów i sprawdzenia emisji SO_x,

Metoda B – uznanie instalacji EGC na podstawie ciągłej kontroli emisji SO_x ze sprawdzaniem parametrów.

2.1.2 Niniejsza *Publikacja* ma zastosowanie do każdego urządzenia EGC zamontowanego na okrętowych mechanizmach spalających paliwo olejowe, z wyłączeniem spalarek okrętowych.

2.2 Definicje i objaśnienia skrótów

[ppm] – liczba cząstek na milion (*parts per million*). Dla celów niniejszej *Publikacji* przyjęto, że liczba ta mierzona jest analizatorami gazu określającymi stężenie molowe, zakładając idealną liczbę mikrocząstek substancji chemicznej w cząsteczce roztworu [$\mu\text{mol/mol}$], ale dla zgodności z jednostkami stosowanymi w *Kodeksie technicznym NO_x* użyto mianowanie [ppm].

Dopuszczalna wartość emisji (*Certified value*) – określona przez producenta wartość stosunku SO₂/CO₂, dla której urządzenie EGC zostało uznane jako spełniające wymagania przy pracy ciągłej urządzenia i przy **określonej przez producenta** maksymalnej zawartości siarki w paliwie.

ETM (*EGC Technical Manual*) – Instrukcja obsługi instalacji/urządzenia EGC.

GNSS (Global Navigational Satellite System) – Globalny system nawigacji satelitarnej.

In situ – pobieranie próbki bezpośrednio w strumieniu spalin.

Instalacja/urządzenie EGC (*Exhaust Gas Cleaning System/Unit*) – instalacja/urządzenie do oczyszczania spalin z SO_x.

Książka zapisów EGC (*EGC Record Book*) – książka, w której prowadzone są zapisy dotyczące parametrów eksploatacyjnych, ustawień podzespołów, konserwacji, napraw instalacji EGC oraz magazynowania i usuwania pozostałości wytwarzanych przez urządzenie EGC. Zamiast książki mogą być dokonywane zapisy w elektronicznym systemie rejestracji danych.

MCR (*maximum continuous rating*) – maksymalna ciągła moc znamionowa.

Metoda sprawdzenia stosunku SO₂/CO₂ – metoda określania poziomu emisji SO_x polegająca na obliczaniu i kontroli proporcji liczby cząstek SO₂ na milion (ppm) do procentowej zawartości CO₂ w wydechowych spalinach za urządzeniem EGC.

Obszar SECA (Obszar kontroli emisji tlenków siarki - *SO_x Emission Control Area*) – akwen wód morskich, na którym kontrolowana jest emisja SO_x ze statków.

Podręcznik OMM (*Onboard Monitoring Manual*) – *Statkowy podręcznik kontroli.*

Plan SECP (*SO_x Emission Compliance Plan*) – *Plan zgodności emisji SO_x.*

PSC (Port State Control) – Organy kontroli państwa portu.

Świadectwo SECC (*SO_x Emission Compliance Certificate*) – *Świadectwo zgodności emisji SO_x.*

Urządzenie spalające paliwo olejowe – każdy silnik, kocioł, turbina gazowa lub inne urządzenie spalające paliwo, z wyłączeniem spalarek okrętowych.

Wydajność urządzenia EGC – wartość masowego natężenia przepływu spalin przez urządzenie EGC.

UTC (*Coordinated Universal Time*) – *Uniwersalny czas koordynowany.*

Zakres obciążenia (*Load range*) – maksymalna moc znamionowa silnika spalinowego lub maksymalna wydajność kotła.

2.3 Wymagane dokumenty na statku

Tabela 2.4

Dokument	Metoda	
	A	B
Plan zgodności emisji SO _x (Plan SECP)	x	x
Świadectwo zgodności emisji SO _x (Świadectwo SECC)	x	
Instrukcja obsługi instalacji EGC (ETM-A) dla metody A (Instrukcja dla metody A)	x	
Instrukcja obsługi instalacji EGC (ETM-B) dla metody B (Instrukcja dla metody B)		x
Statkowy podręcznik kontroli (Podręcznik OMM)	x	x
Książka zapisów EGC/elektroniczny system rejestracji danych EGC	x	x

3 ZASADY BEZPIECZEŃSTWA

3.1 Należy zapewnić odpowiednie środki bezpieczeństwa, związane z obecnością spalin, obsługą urządzeń pomiarowych oraz magazynowaniem i używaniem gazów przechowywanych w zbiornikach **ciśnieniowych**: czystego gazu i gazu do wzorcowania urządzeń.

3.2 Miejsca poboru i platformy zapewniające stały dostęp do pobierania próbek powinny zapewniać bezpieczne prowadzenie monitoringu.

3.3 Przy ustalaniu położenia otworu zrzutowego wody przepływającej, używanej w urządzeniu EGC, należy uwzględnić położenie kingstonów wody morskiej. We wszystkich warunkach eksploatacyjnych wartość pH powinna być utrzymywana na takim poziomie, aby uniemożliwić uszkodzenie okrętowego systemu przeciw-porostowego, śruby, steru lub innych elementów podatnych na kwaśne zrzuty, który mogą potencjalnie spowodować przyspieszenie procesu korozji ważnych części metalowych.

4 METODA A

4.1 Uznawanie instalacji EGC

Metodę A stosuje się w przypadku:

- uznawania pojedynczego urządzenia;
- uznawania urządzeń produkowanych seryjnie; **oraz**
- uznawania szeregu urządzeń.

4.1.1 Uznawanie pojedynczego urządzenia EGC

4.1.1.1 Urządzenie EGC powinno zapewnić redukcję emisji SO_x do określonej przez producenta dopuszczalnej wartości emisji (**np. ciągły poziom emisji, który urządzenie jest w stanie zapewnić**), przy zastosowaniu paliwa o udziale masowym siarki **nieprzekraczającej wielkości określonej przez producenta**, wyrażonym w % i przy zachowaniu parametrów opisanych w 4.2.1.3, dla których podlega ono uznaniu. Dopuszczalna wartość emisji powinna odpowiadać co najmniej wartościom wymaganym dla eksploatacji statku zgodnie z wymaganiami podanymi w prawidłach 14.1 i/lub 14.4 Załącznika VI do Konwencji.

4.1.1.2 Jeżeli próby nie będą przeprowadzane przy zastosowaniu paliwa o udziale masowym siarki **nieprzekraczającej wielkości określonej przez producenta**, wyrażonym w %, to dopuszcza się ich przeprowadzanie z zastosowaniem dwóch rodzajów paliwa próbnego o niższej zawartości siarki. Różnica zawartości siarki w tych dwóch paliwach powinna być wystarczająca dla wykazania właściwości eksploatacyjnych urządzenia EGC oraz do wykazania, że wymaganie dotyczące **dopuszczalnej wartości emisji** zostanie spełnione w przypadku pracy urządzenia EGC przy zastosowaniu paliwa o udziale masowym siarki **nieprzekraczającej wielkości określonej przez producenta**, wyrażonym w %. W takich przypadkach należy przeprowadzić co najmniej dwie próby zgodnie z odpowiednimi wymaganiami zawartymi w 4.3. Próby te nie muszą być wykonywane jedna po drugiej i mogą być przeprowadzone na dwóch oddzielnych, ale identycznych urządzeniach EGC.

4.1.1.3 Dla każdego urządzenia EGC należy określić maksymalne oraz, **jeżeli to możliwe**, minimalne masowe natężenie przepływu spalin. Producent powinien również uzasadnić wpływ wahań pozostałych parametrów, wymienionych w punkcie 4.2.1.3, na wydajność urządzenia. Wpływ zmienności tych czynników należy ocenić w drodze prób lub w inny sposób, zaakceptowany przez PRS. Żadna zmienność tych czynników, lub kombinacja ich zmienności nie powinna skutkować przekroczeniem przez urządzenie EGC **dopuszczalnej wartości emisji** SO_x.

4.1.1.4 Wyniki przeprowadzonych prób urządzenia wraz z *Instrukcją obsługi instalacji EGC dla metody A (ETM-A)* zwanej dalej *Instrukcją obsługi dla metody A* powinny być przedłożone PRS w celu zaawizowania.

4.1.2 Uznawanie urządzeń EGC produkowanych seryjnie.

4.1.2.1 Jeżeli urządzenie EGC produkowane jest seryjnie przy zachowaniu tej samej konstrukcji i tych samych wartości masowego natężenia przepływu jak w urządzeniu uznanym zgodnie z 4.1.1, to dla uniknięcia przeprowadzania prób każdego indywidualnego urządzenia, producent może przedłożyć dokumenty potwierdzające zgodność procesu wytwórczego w celu akceptacji przez PRS. **Uznanie każdego urządzenia EGC wytworzonego w takim procesie podlega przeglądowi w zakresie uznanym przez PRS za konieczny w celu zapewnienia, iż wielkość emisji każdego urządzenia nie przekracza dopuszczalnej wartości emisji przy parametrach eksploatacyjnych określonych w punkcie 4.2.1.3.**

4.1.2.2 Warunkiem takiego sposobu uznania urządzenia EGC będą okresowe inspekcje przeprowadzane u producenta przez PRS.

4.1.3 Uznawanie szeregu urządzeń EGC

4.1.3.1 Jeżeli urządzenie EGC ma taką samą konstrukcję, jak urządzenie uznane, lecz inne maksymalne wartości natężenia przepływu masowego spalin, to zamiast prób dla pełnego zakresu natężeń przepływu zgodnie z wymaganiami podanymi w 4.1.1, PRS może wydać zgodę na wykonanie prób dla trzech wartości natężenia przepływu: maksymalnej, minimalnej i średniej.

4.1.3.2 W przypadku znaczących różnic w konstrukcji urządzeń EGC o różnych wydajnościach, procedura opisana w 4.1.3.1 nie będzie stosowana, chyba że wytwórca udowodni, że występujące różnice w konstrukcji urządzeń nie zmieniają w znaczący sposób ich parametrów.

4.1.3.3 Dla urządzeń EGC o różnych wydajnościach należy **szczegółowo określić** oddziaływanie różnych typów mechanizmów spalających paliwo, na których będzie zamontowane urządzenie EGC **oraz** wrażliwość na zmiany ich parametrów pracy wymienionych w punkcie 4.2.1.3. Zależności te należy określić na podstawie prób lub przy zastosowaniu innych **odpowiednich** danych (akceptowanych przez PRS).

4.1.3.4 Producent powinien szczegółowo określić wpływ zmian wydajności urządzenia EGC na charakterystykę wody przepływającej.

4.1.3.5 Wszystkie dane pomocnicze otrzymane w wyniku przeprowadzonych prób/badań, wraz z *Instrukcją obsługi dla metody A* przygotowaną dla każdej wydajności urządzenia EGC, należy przedłożyć PRS w ich celu zatwierdzenia.

4.1.4 Przeglądy i procedura uznawania

4.1.4.1 Każde urządzenie EGC powinno być uznane przed lub po zainstalowaniu na statku oraz posiadać *Świadectwo zgodności emisji SO_x*, zwane dalej *Świadectwem SECC*, jako potwierdzenie spełnienia wymagań dopuszczalnej wartości emisji podanej przez producenta (np. dopuszczalnego poziomu emisji przy pracy ciągłej) w warunkach pracy i przy ograniczeniach podanych w zatwierdzonej przez PRS Instrukcji obsługi dla metody A. Wzór formularza *Świadectwa SECC* znajduje się w Załączniku I.

4.1.4.2 Wniosek o wydanie *Świadectwa SECC* powinien być przedłożony w PRS przez producenta urządzenia EGC lub armatora.

4.1.4.3 Urządzenia EGC o tej samej konstrukcji i takich samych parametrach znamionowych jak urządzenie uznane, mogą otrzymać *Świadectwo SECC* bez konieczności przeprowadzania dodatkowych prób zgodnie z 4.1.4.1, jeżeli spełnione będą wymagania wymienione w 4.1.2.

4.1.4.4 Urządzenia EGC o tej samej konstrukcji, ale o innych parametrach znamionowych niż urządzenie uznane zgodnie z 4.1.4.1, mogą otrzymać *Świadectwo SECC*, jeżeli spełnione będą wymagania wymienione w 4.1.3.

4.1.4.5 Urządzenie EGC, które oczyszcza jedynie część spalin doprowadzanych do miejsca montażu urządzenia EGC, podlega specjalnemu rozpatrzeniu przez PRS w celu zapewnienia, że we wszystkich możliwych warunkach pracy całkowity poziom emisji SO_x na wylocie instalacji spalinowej nie przekroczy *dopuszczalnej wartości emisji SO_x* .

4.2 Instrukcja obsługi urządzenia EGC dla metody A (ETM-A)

4.2.1 Każde urządzenie EGC powinno być dostarczone na statek wraz z zatwierdzoną *Instrukcją obsługi dla metody A (ETM-A)*, zwanej dalej *Instrukcją dla metody A*. W *Instrukcji dla metody A* powinny znaleźć się **przynajmniej** następujące informacje:

- .1** dane identyfikacyjne: nazwa producenta, typ/model, numer seryjny i inne informacje o urządzeniu, jeśli jest to konieczne;
- .2** opis działania urządzenia i każdego wymaganego systemu pomocniczego;
- .3** parametry pracy, lub zakres wartości roboczych, dla których urządzenie jest uznane:
  - maksymalne i, jeśli jest to celowe, minimalne masowe natężenie przepływu spalin,
  - dane mechanizmu spalającego paliwo, dla którego urządzenie EGC jest przeznaczone: moc, typ, parametry pracy oraz dodatkowo:
    - dla silników spalinowych – informacja czy jest to silnik dwu- czy czterosuwowy,
    - dla kotłów – maksymalny stosunek ilości powietrza do ilości paliwa (współczynnik nadmiaru powietrza) przy pełnym obciążeniu,
    - maksymalne i minimalne natężenie przepływu wody przepłukującej, jej ciśnienie i minimalna zasadowość (pH) na dolocie (ISO 9963-1-2),
    - zakres temperatur spalin na dolocie oraz maksymalna i minimalna temperatura spalin na wylocie podczas pracy urządzenia EGC,
    - zakres różnicy ciśnień spalin oraz maksymalne ciśnienie spalin na dolocie przy pełnej mocy lub 80% mocy znamionowej mechanizmu spalającego paliwo, w zależności od tego, które wartości mają zastosowanie,
    - poziom zasolenia wody lub opis środków, które należy dodać do wody słodkiej w celu osiągnięcia właściwego stopnia zubożenia,
    - inne czynniki dotyczące konstrukcji i warunków pracy urządzenia, istotne dla osiągnięcia maksymalnej wartości emisji SO_x na poziomie nie przekraczającym *dopuszczalnej wartości emisji*;
- .4** wszystkie wymagania i/lub ograniczenia dotyczące urządzenia EGC lub jego wyposażenia oraz wymagania dotyczące konserwacji, obsługi i regulacji urządzenia istotne dla osiągnięcia maksymalnej wartości emisji SO_x na poziomie nie przekraczającym *dopuszczalnej wartości emisji*. Parametry dotyczące obsługi, konserwacji i ustawień powinny być zapisywane w *Księżce zapisów urządzenia EGC*;
- .5** działania korygujące w przypadku przekroczenia najwyższego dopuszczalnego stosunku SO_2/CO_2 lub przekroczenia kryteriów odpływu dla wody przepłukującej;
- .6** procedury weryfikacji, które będą stosowane podczas przeglądów statku, w celu oceny czy urządzenie działa poprawnie i czy jest prawidłowo eksploatowane;
- .7** wpływ zmian właściwości wody przepłukującej na parametry eksploatacyjne urządzenia w całym zakresie jego pracy;
- .8** wymagania projektowe dotyczące instalacji wody przepłukującej; **oraz**
- .9** *Świadectwo zgodności emisji SO_x (SECC)*.

4.2.2 Zatwierdzona *Instrukcja dla metody A* powinna być przechowywana na statku, na którym zainstalowane jest urządzenie i dostępna podczas przeglądów statku.

4.2.3 Poprawki do *Instrukcji dla metody A*, które odzwierciedlają zmiany w urządzeniu EGC i wpływają na parametry eksploatacyjne tego urządzenia w zakresie emisji do powietrza lub wody, podlegają zatwierdzeniu przez PRS. W sytuacji, gdy poprawki i zmiany stanowią osobny dokument, to powinien on być przechowywany wraz z *Instrukcją dla metody A* i być traktowany jako jej część.

4.3 Przeglądy instalacji EGC podczas eksploatacji

4.3.1 Instalacja EGC podlega przeglądowi wstępnemu podczas jej montażu na statku oraz przeglądom okresowym (rocznemu, pośredniemu lub odnowieniowemu) w trakcie eksploatacji, zgodnie z zakresem przeglądów dla wydania, potwierdzenia lub odnowienia *Międzynarodowego świadectwa o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza (IAPP Certificate)*.

4.3.1.1 Instalacja może być poddawana również inspekcjom PSC, zgodnie z prawidłem 10 Załącznika VI do *Konwencji*.

4.3.1.2 W wyniku przeglądu podczas montażu instalacji EGC na statku, należy stosownie wypełnić Załącznik do *Międzynarodowego świadectwa o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza*.

4.4 Poziomy emisji SO_x

4.4.1 Każde urządzenie EGC powinno zapewniać redukcję emisji SO_x do wartości równej lub mniejszej od *dopuszczalnej wartości emisji* przy wszystkich obciążeniach, w ustalonym zakresie obciążenia mechanizmów spalających paliwo, dla których to urządzenie jest przeznaczone, z wyjątkiem sytuacji opisanych w 4.4.7.

4.4.2 Urządzenie EGC przeznaczone dla silników głównych powinno spełniać wymaganie zawarte w 4.4.1 dla wszystkich obciążeń silników w zakresie od 25% do 100% ich obciążenia.

4.4.3 Urządzenie EGC przeznaczone dla silników pomocniczych powinno spełniać wymaganie zawarte w 4.4.1 dla wszystkich obciążeń silników w zakresie od 10% do 100% ich obciążenia.

4.4.4 Urządzenie EGC przeznaczone dla kotłów powinno spełniać wymagania zawarte w 4.4.1 dla wszystkich obciążeń w zakresie od 10% do 100% ich obciążenia (wydajności parowej) lub, jeżeli wskaźnik ten jest niższy, przy rzeczywistym zakresie wydajności kotłów.

4.4.5 Urządzenie EGC przeznaczone dla silników spalinowych pełniących jednocześnie funkcję napędu głównego i używane do celów pomocniczych powinno spełniać wymagania zawarte w 4.4.3.

4.4.6 W celu wykazania poprawności działania urządzenia EGC w uzgodnieniu z PRS powinny być zmierzone poziomy emisji SO_x, dla co najmniej czterech wartości natężenia masowego przepływu spalin:

- pomiar podczas maksymalnego masowego natężenia przepływu spalin (między 95% a 100%), dla którego ma być uznane urządzenie,
- pomiar podczas minimalnego masowego natężenia przepływu spalin ($\pm 5\%$), dla którego urządzenie ma być uznane,
- pozostałe dwa punkty pomiarowe powinny być wybrane w równomiernych odstępach między maksymalnym, a minimalnym masowym natężeniem przepływu spalin.

W przypadku okresowego działania urządzenia liczbę punktów pomiarowych należy w uzgodnieniu z PRS zwiększyć w celu wykazania, że parametry pracy urządzenia są poprawne w całym zakładanym zakresie natężeń przepływu.

W przypadku, gdy maksymalny poziom emisji SO_x występuje poniżej maksymalnego natężenia przepływu i/lub powyżej minimalnego natężenia przepływu, należy przewidzieć dodatkowe punkty pomiaru emisji. Liczba dodatkowych punktów pomiaru powinna być tak ustalona, aby możliwe było skuteczne określenie maksymalnego poziomu emisji SO_x.

4.4.7 Urządzenie EGC powinno poprawnie pracować również dla obciążeń mniejszych niż obciążenia określone w punktach od 4.4.2 do 4.4.4. W przypadku, gdy wymaga się by urządzenie spalające paliwo olejowe pracowało bez obciążenia, emisja SO₂ nie powinna przekroczyć 50 ppm przy standardowym stężeniu O₂ (15% – dla silników wysokoprężnych, 3% – dla kotłów).

4.5 Okrętowe procedury sprawdzania zgodności

4.5.1 Instrukcja obsługi dla metody A powinna zawierać procedurę sprawdzającą, która będzie stosowana podczas przeglądów statku. Procedura ta nie powinna wymagać użycia specjalistycznego wyposażenia lub posiadania dogłębnej znajomości danej instalacji EGC przez inspektorów dokonujących przeglądów, a samo urządzenie EGC powinno być zaprojektowane w sposób ułatwiający jego inspekcję. Jeśli do przeprowadzenia przeglądu wymagane jest użycie specjalnych przyrządów, to powinny być one dostępne na statku i utrzymywane w stanie gotowości do prawidłowego działania jako część instalacji EGC. Zasadą procedury sprawdzającej powinno być, że jeśli wszystkie parametry oraz nastawy są w takim zakresie, dla którego urządzenie zostało uznane, to znaczy, że działanie urządzenia EGC jest poprawne i nie ma potrzeby dokonywania pomiarów rzeczywistego poziomu emisji SO_x. Przed zastosowaniem procedury należy upewnić się, że urządzenie EGC jest zamontowane na tym urządzeniu spalającym paliwo, do pracy z którym było ono przeznaczone. Powyższa procedura i związane z nią wytyczne powinny być przywołane w *Planie zgodności dla obszaru SECA* (SECP). PRS będzie wymagał, aby dostarczono Kartotekę techniczną silnika odnoszącą się do Świadectwa EIAPP lub Deklarację wartości parametrów spalin – wydaną przez producenta lub projektanta kotła albo przez inną osobę uznaną przez PRS, jeżeli będą one osiągalne.

4.5.2 W procedurze sprawdzającej powinny być uwzględnione wszystkie elementy, dane, wartości robocze oraz nastawy mogące mieć wpływ na działanie urządzenia EGC i jego zdolność do uzyskania *dopuszczalnej wartości emisji*.

4.5.3 Producent urządzenia EGC powinien przedłożyć procedurę sprawdzającą do zatwierdzenia przez PRS.

4.5.4 Procedura sprawdzająca powinna obejmować zarówno sprawdzenie dokumentacji, jak i inspekcję urządzenia.

4.5.5 Inspektor PRS sprawdzi, czy każde urządzenie EGC zostało zainstalowane zgodnie z wytycznymi zawartymi w *Instrukcji obsługi dla metody A* oraz czy posiada *Świadectwo SECC*.

4.5.6 Inspektor PRS decyduje o sprawdzeniu jednego lub wszystkich wskazanych elementów, wartości eksploatacyjnych lub nastaw urządzenia EGC. W przypadku, jeżeli na statku znajduje się więcej niż jedno urządzenie EGC, PRS może według własnego uznania skrócić lub zmniejszyć zakres przeglądu na statku, przy czym należy przeprowadzić pełny przegląd dla przynajmniej jednego urządzenia EGC z każdego typu urządzeń, które znajdują się na statku, jeżeli przyjmie się, że pozostałe urządzenia pracują w taki sam sposób.

4.5.7 Urządzenie EGC powinno posiadać system automatycznej rejestracji parametrów pracy instalacji przynajmniej z częstotliwością podaną w punkcie 5.3.2, co najmniej w następującym zakresie:

- ciśnienie i natężenie przepływu wody przepływającej na dolocie do urządzenia,
- ciśnienie spalin przed urządzeniem oraz spadek ich ciśnienia w urządzeniu,
- wydajność silnika lub kotła spalającego paliwo,
- temperatura spalin przed i za urządzeniem.

Układ rejestracji parametrów pracy powinien spełniać wymagania rozdziałów 7 i 8. W przypadku, gdy w urządzeniu będą stosowane chemikalia w zakresie określonym w Instrukcji obsługi dla metody A, to ich zużycie powinno być zapisane w *Książce zapisów EGC również przeznaczonej do tego celu*.

4.5.8 W przypadku Metody A, gdy nie jest zastosowany system ciągłej kontroli parametrów spalin, zaleca się codzienną wyrywkową kontrolę ich parametrów metodą pomiaru stosunku SO₂ [ppm] /CO₂ [%] w ustalonych odstępach czasu, określonych w punkcie 4.5.7. W przypadku, gdy zastosowany jest system ciągłej kontroli parametrów spalin, dla sprawdzenia poprawności działania urządzenia EGC wystarczająca jest codzienna wyrywkowa kontrola parametrów określonych w punkcie 4.5.7.

4.5.9 W przypadku, gdy producent urządzenia EGC nie jest w stanie wykazać za pomocą procedury sprawdzającej określonej w 4.5.1, że urządzenie EGC w okresie pomiędzy przeglądami będzie zapewniało wartości emisji SO_x na poziomie dopuszczalnym lub niższym lub gdy procedura sprawdzająca wymaga zastosowania specjalistycznego wyposażenia lub dogłębnej wiedzy, to dla każdego urządzenia EGC zalecane jest zastosowanie systemu ciągłej kontroli spalin metodą B, w celu zapewnienia zgodności z wymaganiami prawideł 14.1 i/lub 14.4.

4.5.10 Armator powinien prowadzić *Księżkę zapisów EGC*, zapisując w niej przeprowadzone naprawy, konserwacje i wymianę części. Producent powinien przedłożyć PRS wzór *Księżki zapisów EGC* w celu jej zatwierdzenia. *Księżka zapisów EGC* powinna być dostępna podczas przeglądu na statku i może być konfrontowana z wpisami do dziennika maszynowego i innymi danymi potrzebnymi do weryfikacji poprawnego działania urządzenia EGC. Alternatywnie, informacje te powinny być rejestrowane w zatwierdzonym przez PRS statkowym elektronicznym systemie zapisów planowanych konserwacji.

5 METODA B

Powyższa metoda powinna być stosowana dla wykazania, że emisje powstające podczas pracy urządzeń spalających paliwo, wyposażonych w instalacje EGC są na poziomie dopuszczalnym lub niższym od wymaganego (np. określonym w *Planie SECP*) w każdym punkcie obciążenia oraz podczas stanów przejściowych i w ten sposób jest osiągnana zgodność z wymaganiami przepisu 14.1 i / lub 14.4 Załącznika VI do Konwencji MARPOL.

5.1 Uznawanie instalacji EGC

Instalacja EGC z systemem ciągłej kontroli spalin podlega uznaniu przez PRS, a wyniki takiej kontroli powinny być dostępne dla inspektorów PRS w celu wykazania zgodności z wymaganiami.

5.2 Przeglądy instalacji EGC podczas eksploatacji

5.2.1 Instalacja EGC podlega przeglądowi wstępnemu podczas jej montażu na statku, oraz przeglądom okresowym (rocznemu, pośredniemu lub odnowieniowemu) w trakcie eksploatacji.

5.2.1.1 System kontroli parametrów instalacji EGC również może być poddawany inspekcjom PSC, zgodnie z przepisem 10 Załącznika VI do *Konwencji*.

5.2.1.2 Przed rozpoczęciem użytkowania, każde urządzenie EGC powinno posiadać SECC wydany przez PRS

5.2.1.3 W przypadkach gdy zostanie zainstalowane urządzenie EGC należy odpowiednio wypełnić część 2.6 w *Załączniku do Międzynarodowego świadectwa o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza (IAPP Certificate)*.

5.3 Obliczanie poziomu emisji SO_x

5.3.1 Stosunek zawartości SO₂/CO₂ [ppm/%] w spalinach powinien być mierzony w odpowiednim miejscu za urządzeniem EGC i pomiar ten powinien być przeprowadzony zgodnie z wymaganiami zawartymi w rozdziale 6.

5.3.2 Wartość SO₂ i CO₂ powinny być kontrolowane w sposób ciągły i zapisywane przez urządzenie rejestracji i przetwarzania danych, z częstotliwością nie mniejszą niż 0,0035 Hz.

5.3.3 W przypadku zastosowania więcej niż jednego analizatora dla określenia wartości stosunku SO₂/CO₂, powinny być one tak zestrojone, aby czasy próbkowania i pomiarów były podobne, a dane wyjściowe skoordynowane, tak aby mierzona wartość stosunku SO₂/CO₂ była w pełni reprezentatywna dla składu spalin.

5.4 Rejestracja parametrów

5.4.1 System rejestracji danych powinien spełniać wymagania rozdziałów 7 i 8.

5.4.2 W celu kontroli prawidłowego działania urządzenia EGC, dane uzyskane w wyniku codziennej wyrwykowej kontroli parametrów powinny być rejestrowane w *Księżce zapisów EGC* lub w elektronicznym systemie rejestracji danych.

5.5 Instrukcja obsługi urządzenia EGC dla metody B (ETM-B)

5.5.1 Każde urządzenie EGC powinno być dostarczone na statek wraz z dołączoną przez producenta *Instrukcją obsługi urządzenia EGC dla metody B (ETM-B)*, zwanej dalej *Instrukcją dla metody B*. W Instrukcji dla metody B powinny się znaleźć następujące informacje:

- .1 dane identyfikacyjne: nazwa producenta, typ/model, numer seryjny, inne potrzebne informacje o urządzeniu;
- .2 opis działania urządzenia i każdego wymaganego systemu pomocniczego;
- .3 graniczne warunki i zakres parametrów pracy, dla których urządzenie jest uznane:
  - maksymalne i minimalne, jeśli jest to celowe, masowe natężenie przepływu spalin,
  - dane mechanizmu spalającego paliwo, dla którego urządzenie EGC jest przeznaczone: moc, typ, parametry pracy oraz dodatkowo:
  - dla silników spalinowych – informacja o tym, czy mamy do czynienia z silnikiem dwu- czy czterosuwowym,
  - dla kotłów – maksymalny stosunek ilości powietrza do ilości paliwa (współczynnik nadmiaru powietrza) przy pełnym obciążeniu,
  - maksymalne i minimalne masowe natężenie wody przepływającej, jej ciśnienie i minimalna zasadowość (pH) na dolocie (ISO 9963-1-2),
  - zakres temperatur spalinach na dolocie oraz maksymalna i minimalna temperatura spalinach na wylocie podczas pracy urządzenia EGC,
  - zakres różnicy ciśnień spalin oraz maksymalne ciśnienie spalin na dolocie przy pełnej mocy lub 80% mocy mechanizmu spalającego paliwo, w zależności od tego co jest zasadne,
  - poziom zasolenia wody lub opis środków, które należy dodać do wody słodkiej w celu osiągnięcia właściwego stopnia zubożenia,
  - inne parametry istotne dla prawidłowego działania urządzenia EGC;
- .4 wymagania i/lub ograniczenia dotyczące urządzenia EGC lub jego wyposażenia;
- .5 działania korygujące w przypadku przekroczenia najwyższego dopuszczalnego stosunku ilości SO₂/CO₂ lub przekroczenia kryteriów wylotu dla wody przepływającej,
- .6 zmienność właściwości wody przepływającej w całym zakresie pracy urządzenia;
- .7 wymagania projektowe dotyczące instalacji wody przepływającej.

5.5.2 *Instrukcja dla metody B* powinna być przechowywana na statku, na którym zainstalowane jest urządzenie i dostępna podczas przeglądów statku.

5.5.3 Poprawki do *Instrukcji dla metody B*, które odzwierciedlają zmiany w urządzeniu EGC i wpływają na parametry eksploatacyjne tego urządzenia w zakresie emisji do powietrza lub wody, podlegają zatwierdzeniu przez PRS. Gdy poprawki i zmiany stanowią osobny dokument, powinien on być przechowywany wraz z *Instrukcją dla metody B* i być traktowany jako jej część.

6 BADANIE POZIOMU EMISJI

6.1 Badanie poziomu emisji powinno zostać przeprowadzone zgodnie z wymaganiami **rozdziału 5 Kodeksu Technicznego NO_x** i załączników do tego kodeksu.

6.2 Zawartość CO₂ powinna zostać pomierzona metodą suchą za pomocą analizatora działającego na zasadzie wykorzystania podczerwieni bez dyspersji energii (NDIR) **oraz, jeżeli zajdzie konieczność, przy użyciu takich dodatkowych urządzeń jak osuszacze**. Zawartość SO₂ powinna zostać pomierzona metodą suchą lub mokrą za pomocą analizatorów działających na zasadzie wykorzystania podczerwieni bez dyspersji energii (NDIR) lub ultra-fioletu bez dyspersji energii (NDUV) i, jeśli zachodzi konieczność, z wykorzystaniem dodatkowego wyposażenia np. osuszaczy. Za zgodą PRS, do pomiarów można stosować działające na innej zasadzie układy lub analizatory, pod warunkiem że uzyskane za ich pomocą wyniki

pomiarów są równoważne lub lepsze niż wyniki uzyskiwane za pomocą urządzeń wymienionych powyżej. W celu dopuszczenia innych systemów lub działających na innych zasadach analizatorów określających zawartość CO₂, metoda referencyjna powinna być zgodna z wymaganiami Załącznika III do *Kodeksu technicznego NO_x 2008*.

6.3 Działanie analizatora powinny spełniać wymagania zawarte w punktach od 1.6 do 1.10 Załącznika III do *Kodeksu Technicznego NO_x*.

6.4 Próbkę spalin do pomiaru SO₂ powinna być pobrana z reprezentatywnego punktu na wylocie z urządzenia EGC.

6.5 Zawartość SO₂ i CO₂ powinna być kontrolowana albo poprzez bezpośredni pomiar w strumieniu spalin (metoda *in-situ*) lub za pomocą wyciągowego systemu do poboru próbek (metoda wyciągowa).

6.6 próbki do określenia zawartości SO₂ pobrane ze strumienia spalin metodą wyciągową powinny być utrzymywane w odpowiedniej temperaturze, w celu uniknięcia ich skraplania w układzie próbkującym i związanego z tym spadku zawartości SO₂

6.7 Jeśli pobrane próbki spalin wymagają wcześniejszego osuszenia, powinno się to odbyć w sposób, który nie spowoduje spadku zawartości SO₂ w badanej próbce.

6.8 Wartości uzyskane dla SO₂ oraz CO₂ należy porównać korygując je do tej samej zawartości wody resztkowej (np. suche lub o tej samej zawartości wilgoci).

6.9 W uzasadnionych przypadkach, gdy stężenie CO₂ jest zmniejszone przez urządzenie EGC, stężenie CO₂ można mierzyć na dolocie do EGC, pod warunkiem, że poprawność takiej metodologii może być bezspornie uzasadniona. W takich przypadkach należy porównać uzyskane dla SO₂ oraz CO₂ wartości jako skorygowane do wartości bazowej suchych spalin. Jeżeli pomiar zostanie wykonany dla spalin wilgotnych, to w tych punktach należy również określić zawartość wilgoci w strumieniu spalin w celu skorygowania odczytów do wartości bazowej spalin suchych. W celu obliczenia wartości CO₂ dla wartości bazowej spalin suchych współczynnik korekcji suche/wilgotne można wyliczyć zgodnie z punktem 5.12.3.2.2 *Kodeksu technicznego NO_x 2008*.

7 URZĄDZENIE REJESTRACJI I PRZETWARZANIA DANYCH

7.1 Urządzenie rejestracji i przetwarzania danych powinno mieć wytrzymałą konstrukcję, uniemożliwiającą zmianę zapisanych danych i pozwalającą jedynie na ich odczyt.

7.2 Urządzenie rejestracji i przetwarzania danych powinno rejestrować dane wymagane w punktach 4.5.7, 5.5.2 i 10.3 w odniesieniu do *Uniwersalnego czasu koordynowanego* (UTC) oraz do pozycji statku określonej przez *Globalny system nawigacji satelitarnej* (GNSS).

7.3 Urządzenie rejestracji i obróbki danych powinno być mieć możliwość przygotowywania raportów w określonych przedziałach czasu.

7.4 Dane powinny być przechowywane przez okres nie krótszy niż 18 miesięcy od daty ich zapisu. W przypadku wymiany urządzenia, armator powinien zapewnić przechowywanie wymaganych danych na statku oraz ich dostępność w razie potrzeby.

7.5 Urządzenie powinno być zdolne do tworzenia kopii zapisanych danych i raportów w dogodnym formacie. Taka kopia danych i raportów powinna być dostępna na życzenie Administracji lub władz portowych.

8 STATKOWY PODRĘCZNIK KONTROLI (OMM)

8.1 Dla każdego urządzenia EGC zainstalowanego na określonym urządzeniu spalającym paliwo należy opracować *Statkowy podręcznik kontroli* (OMM).

8.2 *Statkowy podręcznik kontroli (OMM), zwany dalej Podręcznikiem OMM, powinien, jako minimum, zawierać następujące informacje:*

- .1** opis czujników używanych do określania parametrów pracy urządzenia EGC i parametrów wody przepływającej usuwanej z urządzenia, a także wymagania dotyczące sposobu ich obsługi, konserwacji i kalibracji;
- .2** miejsca dokonywania pomiarów poziomu emisji spalin i parametrów wody przepływającej wraz z opisem niezbędnych urządzeń pomocniczych, takich jak linie przesyłowe i urządzenia do obróbki próbek wody, oraz wszelkie inne wymagania dotyczące obsługi i konserwacji;
- .3** typ zastosowanych analizatorów, wymagania dotyczące ich obsługi, konserwacji i kalibracji;
- .4** procedury sprawdzania zerowania i kalibracji (metodą Span Check);
- .5** inne informacje lub dane istotne dla poprawnego funkcjonowania systemu kontroli parametrów lub wykazania zgodności jego działania z wymaganiami.

8.3 Podręcznik OMM powinien określać sposób nadzoru nad systemem kontroli parametrów.

8.4 Podręcznik OMM powinien zostać przedłożony PRS w celu zatwierdzenia.

9 SPEŁNIENIE WYMAGAŃ PRZEZ STATEK

9.1 Plan zgodności emisji SO_x (SECP)

9.1.1 Każdy statek, na którym zastosowano urządzenie EGC, celem spełnienia wymagań prawideł 14.1 i/lub 14.4 Załącznika VI do *Konwencji*, powinien posiadać zatwierdzony przez PRS/Administrację *Plan zgodności emisji SO_x*, zwany dalej *Planem SECP*.

9.1.2 *Plan SECP* powinien zawierać wykaz wszystkich urządzeń spalających paliwo, które powinny spełniać wymagania eksploatacyjne zgodnie z wymaganiami prawidła 14.1 i/lub 14.4 Załącznika VI do *Konwencji*.

9.1.3 W przypadku stosowania Metody A, Plan SECP powinien określać w jaki sposób dane uzyskane podczas ciągłej kontroli będą świadczyć o utrzymywaniu parametrów wymienionych w punkcie 4.5.7 w zakresie zgodnym z zaleceniami producenta.

W przypadku stosowania Metody B **byłoby** to wykazane za pomocą odczytu kluczowych parametrów w ciągu doby.

9.1.4 W przypadku stosowania Metody B, Plan SECP powinien określać w jaki sposób system ciągłej kontroli emisji spalin będzie wykazywał, że stosunek całkowitych ilości SO₂/CO₂, jest porównywalny z wymaganiami prawideł 14.1 i/lub 14.4 lub niższy od wymaganego w punkcie 1.3.

W przypadku stosowania Metody A **byłoby** to wykazane za pomocą odczytów poziomu emisji spalin w ciągu doby.

9.1.5 Na statkach mogą znajdować się takie urządzenia, jak niewielkie silniki czy kotły, w odniesieniu do których instalowanie urządzenia EGC jest niecelowe, szczególnie gdy takie urządzenia są oddalone od głównych przedziałów maszynowych. Wszystkie takie urządzenia spalające paliwo powinny być wymienione w SECP. Spełnienie wymagań przez takie urządzenia spalające paliwo nie wyposażone w urządzenie EGC może być osiągnięte za pomocą środków opisanych w prawidło 14.1 i/lub 14.4 Załącznika VI do *Konwencji*.

9.2 Wykazanie spełnienia wymagań

9.2.1 Metoda A

9.2.1.1 Zgodnie z wymaganiami Metody A *Plan SECP* powinien odnosić się do, a nie być kopią *Instrukcji dla metody A, Książki zapisów EGC* lub systemu zapisów w dzienniku maszynowym oraz *Podręcznika OMM*. Należy zauważyć, że PRS dopuszcza, aby wpisy o obsłudze były alternatywnie odnotowywane w statkowym systemie zapisów planowanych obsług.

9.2.1.2 Dla wszystkich urządzeń spalających paliwo, wymienionych zgodnie z wymaganiami punktu 9.1.1, należy przedstawić odpowiednie dane, z których będzie jednoznacznie wynikało, że spełnione są wymagania odnośnie zatwierdzonych dla danego urządzenia EGC znamionowych parametrów i ograniczeń eksploatacyjnych wymienionych w punkcie 4.2.1.3.

9.2.1.3 Aby wykazać, że urządzenie EGC spełnia wymagania, odpowiednie parametry pracy tego urządzenia powinny być kontrolowane i rejestrowane zgodnie z wymaganiami punktu 4.5.7.

9.2.2 Metoda B

Zgodnie z wymaganiami Metody B *Plan SECP* powinien odnosić się do, a nie być kopią *Instrukcji dla metody B, Książki zapisów EGC* lub systemu zapisów w dzienniku maszynowym oraz *Podręcznika OMM*.

10 WODA PRZEPLUKUJĄCA

10.1 Kryteria zrzutu dla wody przepływającej

W przypadku, gdy urządzenie EGC jest eksploatowane na statku stojącym w przystani, porcie lub w ujściu rzeki, parametry wody przepływającej na wylocie powinny być kontrolowane i rejestrowane w sposób ciągły. Kontrola i rejestracja powinna obejmować takie parametry jak pH, PAH, zmętnienie i temperaturę. Na innych obszarach ciągła kontrola i wyposażenie rejestrujące powinny także być zawsze sprawne podczas pracy instalacji EGC, za wyjątkiem krótkich okresów przeznaczonych na konserwację i czyszczenie wyposażenia. Zrzucana woda powinna spełniać poniższe wymagania.

10.1.1 Kryteria pH

Odczyn pH wody przepływającej powinien spełniać jedno z poniższych wymagań, które powinno być zapisane w mających odpowiednio zastosowanie *Instrukcji dla metody A* lub *Instrukcji dla metody B*:

- .1** woda przepływająca powinna mieć pH nie mniejsze niż 6,5 w miejscu wyrzutu **za burtę**, z wyjątkiem czasu wykonywania manewrów i/lub przemieszczania statku, a maksymalna różnica odczynu pH wody na wlocie na statek i wylotem za burtę nie powinna przekraczać dwóch jednostek pH;
- .2** limitem pH wyrzucanej wody, w miejscu monitoringu zaburtowego, jest wartość, która osiągnie minimum pH 6,5 w odległości 4 m od punktu wyrzutu za burtę podczas postoju statku, którą to wartość należy odnotować jako limit pH wyrzucanej wody w *Instrukcji obsługi urządzenia EGC dla metody A* lub *Instrukcji obsługi urządzenia EGC dla metody B*. Limit pH wyrzucanej wody można wyznaczyć metodą bezpośredniego pomiaru lub metodą obliczeniową (numerycznej dynamiki płynów lub stosując inne równoważne wzory uznane naukowo), która każdorazowo podlega za-twierdzeniu przez PRS i zgodnie z poniższymi warunkami, co należy odnotować w *Instrukcji obsługi urządzenia EGC dla metody A* lub *Instrukcji obsługi urządzenia EGC dla metody B*:
  - wszystkie urządzenia EGC podłączone do tych samych punktów wylotu pracują przy pełnym obciążeniu (lub najwyższym możliwym obciążeniu) i przy zasilaniu paliwem olejowym o maksymalnej zawartości siarki, dla której urządzenia te mają być certyfikowane (metoda A) lub stosowane (metoda B);
  - jeżeli zostanie zastosowane paliwo próbne o niższej zawartości siarki i/lub obciążenie próbne niższe od maksymalnego, wystarczające do wykazania zachowania smugi wody przepływającej, współczynnik mieszania smugi powinien zostać określony na podstawie krzywej miareczkowania wody morskiej. Stopień mieszania byłby wykorzystany do wykazania zachowania smugi wody przepływającej oraz że utrzymano limit pH jeżeli system EGC będzie pracował przy najwyższej zawartości siarki i obciążeniu, dla których system będzie certyfikowany (metoda A) lub stosowany (metoda B);
  - jeżeli natężenie przepływu wody przepływającej będzie zmieniać się zgodnie z natężeniem przepływu spalin w systemie EGC, to należy również ocenić konsekwencje tego dla pracy przy częściowym obciążeniu, aby upewnić się iż limit pH wyrzucanej wody jest utrzymany przy dowolnym obciążeniu;

- należy uwzględnić zasadowość wody morskiej 2,200 $\mu\text{mol/litr}$ i pH 8.2¹, jeżeli warunki prób będą różnić się od referencyjnej wody morskiej należy zastosować poprawioną krzywą miareczkowania uzgodnioną z PRS; oraz
- jeżeli będzie zastosowana metodyka oparta na obliczeniach, to należy dostarczyć w szczególności takie dane pozwalające na weryfikację, jak wzory naukowe na poparcie tej metodyki, dane określające punkty wyrzutu, natężenia przepływu wody przepływającej, projektowe wartości pH zarówno w punkcie wyrzutu, jak i w oddalonym od niego o 4 m punkcie, dane dotyczące miareczkowania i rozcieńczenia.

10.1.2 Kryterium PAH

Stężenie PAH (wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych) w wodzie przepływającej powinno spełniać poniższe wymagania, a wartość dopuszczalna tego stężenia powinna być określona w *Instrukcji dla metody A* lub *Instrukcji dla metody B*.

10.1.2.1 Maksymalne ciągle stężenie PAH w wodzie przepływającej nie powinno być większe niż 50 $\mu\text{g/l}$ PAH_{phe} (równoważnik fenantrenu) powyżej stężenia PAH dla wody dlotowej. W celu spełnienia tego kryterium, stężenie PAH w wodzie przepływającej powinno być mierzone za urządzeniem uzdatniającym wodę, ale przed jakimkolwiek urządzeniem rozcieńczającym wodę przepływającą lub dozującym substrat reakcji przed jej zrzutem za burtę, jeśli takie urządzenie zostało zastosowane.

10.1.2.2 Podana wyżej graniczna wartość 50 $\mu\text{g/l}$ jest wartością znormalizowaną dla natężenia przepływu wody przepływającej przez urządzenie EGC o mocy wynoszącej 45 t/MWh, gdzie moc w MW odnosi się do pełnej(100%) lub 80% mocy znamionowej urządzenia spalającego paliwo. Ten limit powinien być odpowiednio korygowany w górę dla mniejszych wartości natężenia przepływu wody przepływającej oraz w dół – dla większych natężeń przepływu wody przepływającej, zgodnie z Tabelą 10.1.2.

Tabela 10.1.2
Graniczne stężenia PAH w wodzie na wylocie

Natężenie przepływu wody przepływającej [t/MWh]	Graniczne stężenie PAH [$\mu\text{g/l}$ PAH _{phe} (równoważnik)]	Metoda pomiarowa
do 1,00	2250	ultrafiolet
2,50	900	ultrafiolet
5,00	450	fluorescencja ²
11,25	200	fluorescencja
22,50	100	fluorescencja
45,00	50	fluorescencja
90,00	25	fluorescencja

10.1.2.3 Przez okres 15 minut w każdym 12-godzinnym przedziale czasu ciągle stężenie PAH_{phe} może przekraczać wyżej określoną wartość graniczną o 100%. Pozwala to na doraźne uruchomienie urządzenia EGC.

10.1.3 Kryterium zmętnienia

Zmętnienie wody przepływającej powinno spełniać poniższe wymagania, przy czym wartość graniczna zmętnienia powinna być zapisana w *Instrukcji dla metody A* lub *Instrukcji dla metody B*.

10.1.3.1 Instalacja uzdatniania wody przepływającej powinna być tak skonstruowana, aby zminimalizować zawiesinę cząstek stałych, zawierającą także metale ciężkie i popiół.

¹ Wartości te mogą zostać zmienione w ciągu dwóch lat od przyjęcia rezolucji MEPC.259(68) na podstawie uzyskanych danych dotyczących stanu fizycznego mórz, wynikających z zastosowania systemów oczyszczania spalin.

² Dla wartości natężenia przepływu > 2.5 t/MWh należy stosować technikę fluorescencyjną.

10.1.3.2 Maksymalne ciągle zmętnienie wody przepływającej nie powinno przekraczać 25 FNU (*neflometrycznych jednostek formazyny*) lub 25 NTU (*neflometrycznych jednostek zmętnienia*) lub 25 jednostek równoważnych, powyżej wartości zmętnienia dla wody na dolocie. Jednakże w okresach wysokiego zmętnienia wody na dolocie, dokładność urządzenia pomiarowego oraz odstęp czasu pomiędzy pomiarem na dolocie i wylocie są niewystarczające, tak iż wyniki pomiaru różnicy zmętnienia wody stają się niepewne. W takim przypadku wszystkie różnice odczytów zmętnienia powinny stanowić średnią kroczącą z okresu 15 minut, a jej wartość nie powinna przekroczyć 25 FNU. Dla oceny spełnienia tego kryterium zmętnienie wody przepływającej powinno być mierzone za urządzeniem uzdatniania wody, ale przed urządzeniem rozcieńczającym wodę przepływającą (lub dozującym substrat reakcji) zanim zostanie wyrzucona za burtę.

10.1.3.3 Przez okres 15 minut w każdym 12-godzinnym przedziale czasu ciągle dopuszczalna wartość ciągłego zmętnienia wody na wylocie może być przekroczona o 20%.

10.1.4 Kryterium zawartości azotanów

10.1.4.1 System oczyszczania wody przepływającej powinien uniemożliwiać zrzut azotanów ponad poziom odpowiadający usunięciu 12% NO_x ze spalin lub przekraczający znormalizowaną wartość 60 mg/l dla wody wylotowej przy jej natężeniu przepływu 45 t/MWh, w zależności od tego, która z tych wartości jest większa.

10.1.4.2 Przy każdym przeglądzie odnowieniowym, powinny być dostępne dane dotyczące zawartości azotanów w wodzie wylotowej, w postaci próbki wody zrzucanej za burtę, pobranej z każdego urządzenia EGC na trzy miesiące wcześniej przed takim przeglądem. PRS może jednak wymagać pobrania dodatkowej próbki i jej analizy według uznania. Na statku powinny być dostępne dane dotyczące zawartości azotanów w wodzie wylotowej oraz świadectwo analizy wody, stanowiące część *Książki zapisów EGC* i dostępne do kontroli zgodnie z wymaganiami PSC lub innych organów. Należy podać szczegółowe wymagania dotyczące próbkowania, magazynowania, obsługi i analizy w *Instrukcji dla metody A* lub *Instrukcji dla metody B*. Aby zapewnić porównywalną zawartości azotanów w wodzie zrzutowej, procedury próbkowania powinny uwzględniać wymagania wymienione w 10.1.4.1, który wskazuje potrzebę normalizacji przepływu wody przepływającej. Metoda badania zawartości azotanów powinna być zgodna ze standardową analizą dla wody morskiej opisaną w pracy Grasshoff'a i innych.

10.1.4.3 Wszystkie systemy obróbki wody przepływającej powinny być testowane na obecność azotanów w wodzie zrzutowej. Jeśli zawartość azotanów przekroczy 80% maksymalnej wartości dopuszczalnej, to należy je zapisać w *Instrukcji dla metody A* lub *Instrukcji dla metody B*.

10.1.5 Kryterium zawartości innych substancji

10.1.5.1 Analiza wody przepływającej jest wymagana dla technologii EGC, w których są stosowane substancje chemiczne, dodatki, preparaty, lub są wytwarzane istotne związki chemiczne *In situ*. Analiza ta **może** również uwzględniać odpowiednie wytyczne zawarte w rezolucji MEPC.169(57) dotyczące procedury uznawania instalacji uzdatniania wód balastowych wykorzystujących substancje aktywne (G9) i, jeżeli zachodzi taka konieczność, **należy** określić dodatkowe kryteria dotyczące zrzutu wody przepływającej.

10.2 Kontrola wody przepływającej

Takie parametry jak wartość pH, zawartość oleju (mierzona na podstawie poziomów PAH) i zmętnienie wody przepływającej powinny być w sposób ciągły kontrolowane i rejestrowane. Urządzenie kontrolujące powinno również spełniać poniższe wymagania.

10.2.1 Pomiar pH

10.2.1.1 Zarówno elektroda jak i miernik pH powinny mieć dokładność odczytu 0,1 jednostki pH oraz być wyposażone w układ kompensacji temperatury. Elektroda powinna spełniać wymagania zawarte w BS 2586 lub wymagania równoważne, a miernik – wymagania zawarte w BS EN ISO 60746-2:2003.

10.2.2 Pomiar PAH

10.2.2.1 Urządzenie kontroli PAH powinno umożliwiać kontrolę PAH w wodzie wylotowej w zakresie co najmniej dwukrotnie większym od stężenia dopuszczalnego podanego w Tabeli 10.1.2. Poprawność działania tego urządzenia powinna być potwierdzona, a błąd pomiarowy nie powinien przekraczać 5%, gdy zmętnienie wody mieści się w dozwolonym zakresie.

10.2.2.2 Przy mniejszych natężeniach przepływu wody przepływającej oraz wyższych stężeniach PAH należy stosować metodę pomiaru promieniowaniem ultrafioletowym, z uwagi na jej zakres wiarygodnego działania lub stosować inną, równoważną metodę.

10.2.3 Pomiary zmętnienia

10.2.3.1 Urządzenie monitoringu zmętnienia powinno spełniać wymagania zawarte w [najnowszej wersji](#) normy [PN-EN ISO 7027-1:2016-09](#) lub USEPA 180.1.

10.3 Rejestracja danych z kontroli wody przepływającej

10.3.1 System zapisywania danych z monitoringu powinien spełniać wymagania zawarte w rozdziałach 7 i 8 oraz powinien umożliwiać ciągły zapis wyników pomiarów pH, PAH oraz zmętnienia wody przepływającej, zgodnie z wymaganiami zawartymi w Rozdziale 10.

10.4 Pozostałości z wody przepływającej

10.4.1 Pozostałości wytwarzane przez urządzenie EGC należy przekazywać na ląd do odpowiednich urządzeń odbiorczych. Pozostałości takie nie powinny być usuwane za burtę ani spalane na statku.

10.4.2 Na każdym statku wyposażonym w urządzenie EGC należy zapisywać w *Księżce zapisów EGC* dane dotyczące magazynowania i usuwania pozostałości z wody przepływającej, podając datę, czas, miejsce magazynowania i miejsce usuwania tych pozostałości. *Książka zapisów EGC* może stanowić część dziennika maszynowego lub elektronicznego systemu rejestracji danych.

ZAŁĄCZNIK I
WZÓR ŚWIADECTWA ZGODNOŚCI EMISJI SO_x

NAZWA ADMINISTRACJI
ŚWIADECTWO ZGODNOŚCI EMISJI SO_x
ŚWIADECTWO UZNANIA DLA INSTALACJI OCZYSZCZANIA SPALIN

Wydano na podstawie Protokołu z 1997 roku, zmienionego rezolucją MEPC.176(58) z 2008 roku, wnoszącego poprawki do *Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, 1973*, zmienionej odnoszącym się do niej Protokołem z 1978 roku w imieniu Rządu:

.....
(Pełna nazwa państwa)

przez .....

(Pełne określenie kompetentnej osoby lub organizacji upoważnionej na podstawie postanowień Konwencji)

Niniejszym zaświadcza się, że niżej wymienione urządzenie/instalacja oczyszczania spalin z tlenków siarki (EGC) zostało(a) poddane(a) przeglądowi zgodnie z wymaganiami dla Metody A – zawartymi w Wytycznych dla instalacji oczyszczania spalin przyjętych rezolucją MEPC.259(68).

Świadectwo jest ważne tylko dla niżej wymienionego urządzenia/instalacji EGC:

Producent urządzenia	Model/ typ	Numer seryjny	Numer uznania EGC i jego Instrukcji obsługi

Egzemplarz niniejszego Świadectwa, razem z Instrukcją obsługi EGC, powinny zawsze znajdować się na statku wyposażonym w urządzenie/instalację EGC.

Niniejsze świadectwo jest ważne przez cały okres żywotności urządzenia/instalacji EGC w zależności od wyników przeglądów zgodnie z wymaganiami części 4.2 Wytycznych i paragraf 5 zmienionego Załącznika VI do Konwencji, zainstalowanego(ej) na statku z upoważnienia wyżej wymienionego Rządu.

Wydano w .....

(Miejsce wystawienia Świadectwa)

.....dd/mm/rrrr

(Data wydania)

(Podpis upoważnionego urzędnika wydającego Świadectwo)

(Pieczęć lub stempel właściwego organu)

ZAŁĄCZNIK II

METODA KONTROLI STOSUNKU SO₂/CO₂

1. Metoda sprawdzenia stosunku SO₂/CO₂ umożliwia bezpośrednią kontrolę poziomu emisji spalin w celu weryfikacji spełnienia wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości emisji, podanych w Tabeli 1.3 w niniejszej *Publikacji*. W przypadku instalacji EGC, które absorbują CO₂ w czasie procesu oczyszczania spalin, koniecznym jest pomiar CO₂ przed rozpoczęciem procesu oczyszczania oraz stosowanie zawartości CO₂ przed oczyszczaniem razem z zawartością SO₂ po oczyszczeniu. Dla konwencjonalnych niskoalkalicznych instalacji oczyszczających, CO₂ w rzeczywistości nie jest absorbowany w procesie oczyszczania spalin i dlatego monitoring zawartości obu gazów może mieć miejsce dopiero po zakończeniu procesu oczyszczania.

2. Reprezentatywność stosunku SO₂/CO₂ może być określona przez proste sprawdzenie odpowiednio zawartości węgla w jednostce masy paliwa destylacyjnego i paliwa pozostałościowego. Dla tej grupy paliw węglowodorowych, zawartość węgla wyrażona jako procent masy jest bardzo podobna, podczas gdy zawartość wodoru różni się. Można zatem wnioskować, że dla danego zużycia węgla podczas spalania, zużycie siarki będzie proporcjonalne do zawartości siarki w paliwie – innymi słowy – oznacza to stałą proporcję między zawartością węgla i siarki dostosowaną do masy cząsteczkowej tlenu ze spalania.

3. Pierwsze opracowanie metody wykorzystania stosunku SO₂/CO₂ brało pod uwagę jego zastosowanie do weryfikacji spełnienia wymagań dotyczących emisji ze spalania paliwa o zawartości 1.5 % siarki w paliwie. Spełnienie wymagania dopuszczalnej wartości 65 [ppm/%] dla stosunku zawartości SO₂/CO₂ dla paliwa mającego 1,5% siarki, można wykazać przez obliczenie w pierwszej kolejności stosunku masowego zawartych w paliwie siarki i węgla i jest podana poniżej w Tabeli 1 dla różnych paliw i różnych zawartości siarki, w tym 1.5% zawartości siarki dla paliwa destylacyjnego i pozostałościowego.

Wartości tych stosunków zostały użyte do określenia odpowiadających im stosunków SO₂ i CO₂ w spalinach i zostały przedstawione w Tabeli 2.

Do przeliczenia udziałów masowych na udziały molowe posłużono się masami cząsteczkowymi (*molecular weight* – MW).

Przy paliwach o zawartości siarki 1,5% wymienionych w Tabeli 2, najpierw przyjęto 8% zawartość CO₂, a następnie została ona zmieniona na 0,5% aby wykazać, że nie ma to wpływu na proporcję SO₂/CO₂ z powodu zmian współczynnika nadmiaru powietrza. Jak się spodziewano, zmienia się bezwzględna zawartość SO₂, natomiast stosunek zawartości SO₂/CO₂ pozostaje niezmienny. Z tego wynika, że stosunek zawartości SO₂/CO₂ jest niezależny od współczynnika nadmiaru powietrza. Zatem stosunek zawartości SO₂/CO₂ może być śmiało stosowany dla każdego punktu pracy, włącznie z sytuacją gdy moc efektywna nie jest wytwarzana.

Należy zwrócić uwagę, że stosunek SO₂/CO₂ zmienia się nieznacznie dla paliwa destylacyjnego i pozostałościowego. Dzieje się tak z powodu dużej różnicy stosunku mas atomowych wodoru i węgla (H:C) w przypadku obu tych paliw. Wykres na rysunku 1 pokazuje w jakim stopniu proporcja SO₂/CO₂ zależy od proporcji H:C w szerokim zakresie zmienności proporcji H:C i zawartości siarki w paliwie. Z wykresu tego można wnioskować, że dla poziomu zawartości siarki mniejszego niż 3,00% S, różnica wartości proporcji S/C dla paliwa destylacyjnego i pozostałościowego jest poniżej 5,0%. W przypadku zastosowania paliw innych niż ropopochodne, odpowiednia wartość stosunku SO₂/CO₂ mająca zastosowanie do wartości podanych w przepisach 14.1 i/lub 14.4 Załącznika VI do *Konwencji* podlega zatwierdzeniu przez PRS.

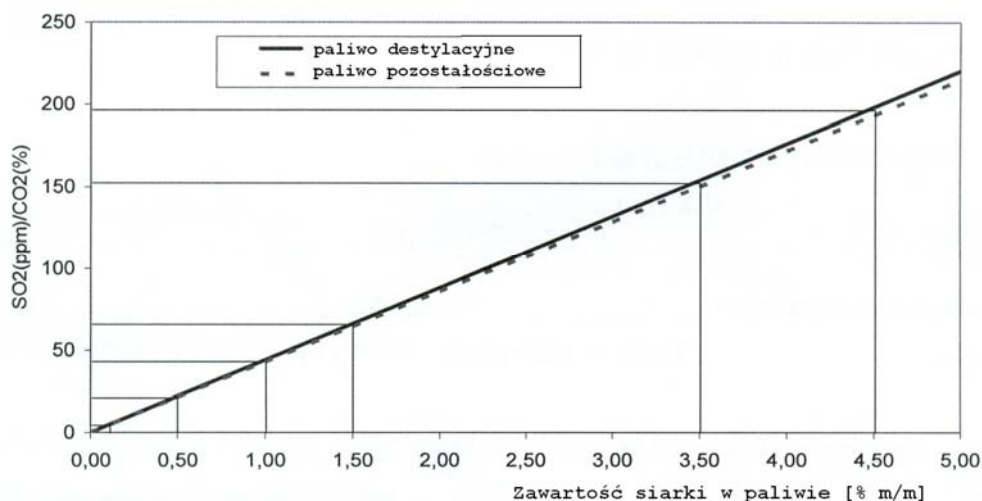
Tabela 1
Własności paliwa destylacyjnego i pozostałościowego*

	węgiel (C)	wodór (H)	siarka (S)	inne	C	H	S	Paliwo: S/C	Spaliny: SO ₂ /CO ₂
Rodzaj paliwa	% (m/m)	% (m/m)	% (m/m)	% (m/m)	mol/kg	mol/kg	mol/kg	mol/mol	ppm/%(v/v)
Destylacyjne	86,20	13,60	0,17	0,03	71.8333	136	0.0531	0.00074	7.39559
Pozostałościowe	86,10	10,90	2,70	0,30	71.7500	109	0.8438	0.01176	117.5958
Destylacyjne	85,05	13,42	1,50	0,03	70,8750	134,2	0,4688	0,006614	66,1376
Pozostałościowe	87,17	11,03	1,50	0,30	72,6417	110,3	0,4688	0,006453	64,5291

* Według publikacji IMO NO_x Monitoring Guidelines (MEPC.103(49)).

Tabela 2
Obliczenia emisji odpowiadające 1,5 % zawartości siarki w paliwie

	CO ₂	SO ₂	Spaliny: SO ₂ /CO ₂	Spaliny: S/C
	%	¹ ppm	¹ ppm/%	m/m
Destylacyjne 0.17 % S	8	59.1	7.4	0.00197
Pozostałościowe 2.70 % S	8	939.7	117.5	0.03136
Destylacyjne 1,5 % S	8	528,5	<u>66,1</u>	<u>0,01764</u>
Pozostałościowe 1,5 % S	8	515,7	<u>64,5</u>	<u>0,01721</u>
Destylacyjne 1,5 % S	0,5	33,0	<u>66,1</u>	<u>0,01764</u>
Pozostałościowe 1,5 % S	0,5	32,2	<u>64,5</u>	<u>0,01721</u>

Rys. 1. Zależność stosunku zawartości SO₂/CO₂ od zawartości siarki w paliwie

4. Współzależność pomiędzy 65 [¹ppm/%] SO₂/CO₂ i 6,0 g/kWh wynika z faktu, że wartości stosunku S/C dla paliwa destylacyjnego i pozostałościowego są podobne.

Wymaga to dodatkowego założenia wartości jednostkowego zużycia paliwa (BSFC) wynoszącej 200 g/kWh. Jest to odpowiednia wartość średnia dla morskich spalinowych silników wysokoprężnych.

Uwaga 1: Należy zwrócić uwagę, że wyżej obliczone stosunki masowych zawartości S/C, dla 6,0 g/kWh (SO₂) i 200 g/kWh (BSFC) obu paliw mieszczą się w przedziale 0,10% proporcji masowych zawartości S/C dla wartości emisji podanych w Tabeli 2.

Zatem, wartość 65 [ppm/ %] SO₂/CO₂ dobrze koresponduje z wartością 6,0 g/kWh.

Uwaga 2: Wartość 6.0 g/kWh, a zatem również i wartość zużycia paliwa przypadająca na jednostkę wytworzonej energii 200 g/kWh pochodzą z Załącznika VI do Konwencji MARPOL.

Współczynnik S/C dla paliwa oblicza się według następującego wzoru:

$$S/C_{\text{paliwo}} = \frac{\text{zawartość SO}_2 \times (MW_S/MW_{\text{SO}_2})}{\text{BSFC} \times (\% \text{ węgla w paliwie}/100)}$$

gdzie:

BSFC – jednostkowe zużycie paliwa (przypadające na jednostkę wytworzonej energii)

zawartość SO₂ – całkowita ważona emisja dwutlenku siarki (przypadająca na jednostkę wytworzonej energii)

zawartość SO₂ = 6.0 g/kWh

MW_S = 32,065 g/mol

MW_{SO₂} = 64,064 g/mol

BSFC = 200g/kWh

udział masowy (wyrażony w %) węgla w paliwie o zawartości siarki 1,5% (patrz Tabela 1) = 85.05% (dla paliwa destylacyjnego) oraz 87,17% (dla paliwa pozostałościowego)

$$S/C_{\text{paliwo pozostałościowe}} = \frac{6,0 (32,065/64,064)}{200 (87,17\% /100)} = \mathbf{0,01723}$$

$$S/C_{\text{paliwo destylacyjne}} = \frac{6,0 (32,065/64,064)}{200 (85,05\% /100)} = \mathbf{0,01765}$$

5. Zatem wzory obliczeniowe są następujące:

$$\text{spalanie całkowite: } \frac{\text{SO}_2 [\text{ppm}] *}{\text{CO}_2 [\%] *} \leq 65$$

$$\text{spalanie niecałkowite: } \frac{\text{SO}_2 [\text{ppm}] *}{\text{CO}_2 [\%] * + (\text{CO} [\text{ppm}]*/10000+ \text{THC}[\text{ppm}]*/10000)} \leq 65$$

* Stężenia gazów muszą być określone dla próbek o tej samej zawartości wody resztkowej (np. całkowicie wilgotne, całkowicie suche) lub odpowiednio skorygowane.

6. Nizej wymienione wymagania stanowią podstawę do wykorzystania stosunku (ppm/%) SO₂/CO₂ jako wartości dopuszczalnej w celu wykazania spełnienia wymagania prawidła 14.1 lub 14.4 Załącznika VI do Konwencji:

1. Wartość dopuszczalna może być zastosowana dla wykazania spełnienia wymagania przez palniki paliwa nie wytwarzające mocy mechanicznej,
2. Wartość dopuszczalna może być zastosowana dla wykazania spełnienia wymagania przy dowolnej mocy wyjściowej, a także przy biegu jałowym,
3. Wartość dopuszczalna wymaga tylko dwóch pomiarów stężenia gazów w danym miejscu poboru próbki,
4. Nie wymaga się pomiaru takich parametrów pracy silnika jak: prędkość obrotowa silnika, moment obrotowy silnika, natężenie przepływu spalin lub natężenie przepływu paliwa dla silnika,

- .5 Jeżeli dwa pomiary stężenia gazów są wykonane przy tej samej zawartości wody w próbce (np. całkowicie wilgotne, całkowicie suche), w obliczeniach nie są wymagane współczynniki korekcyjne suche-wilgotne,
- .6 Wartość dopuszczalna nie wiąże sprawności cieplnej mechanizmu spalającego paliwo z pracą urządzenia EGC,
- .7 Znajomość właściwości paliwa nie jest potrzebna,
- .8 Ponieważ w jednym miejscu są dokonywane tylko dwa pomiary, przejściowy wpływ na pomiar od silnika lub urządzenia EGCS-SO_x może być zminimalizowany przez zestrojenie sygnałów z dwóch analizatorów. (Należy zwrócić uwagę, że najbardziej odpowiednimi punktami dla takiego zestrojenia są takie, w których każdy analizator reaguje na zmianę skokową poziomu emisji w sondzie próbkującej o około 50 % wartości odczytu w stanie ustalonym,
- .9 Wartość dopuszczalna jest niezależna od wielkości rozcieńczenia spalin. Rozcieńczenie może nastąpić w wyniku odparowania wody w urządzeniu EGCS oraz częściowo w wyniku działania układu wstępnej obróbki spalin w ich próbniku.

ZAŁĄCZNIK III

GROMADZENIE DANYCH O WODZIE PRZEPLUKUJĄCEJ

Niniejsze kryteria zrzutu wody przepływającej są wstępnymi wytycznymi dla opracowania konstrukcji instalacji EGC. Kryteria te mogą być skorygowane w przyszłości, gdy Grupa Ekspertów IMO (GESAMP), dostarczy większą ilość danych dotyczących zawartości wody przepływającej i skutków jej oddziaływania na środowisko morskie.

PRS działający z upoważnienia Administracji będzie gromadził dane na temat poboru i analizy próbek od armatorów statków oraz producentów urządzeń EGC w następującym zakresie:

- pobór i analiza wody na dolocie do EGC (jako wartości odniesienia);
- pobór i analiza wody za skrabierem (ale przed każdym systemem obróbki wody); oraz
- pobór i analiza wody na wylocie z EGC.

Próbki mogą być pobierane podczas uznania EGC lub wkrótce po przekazaniu systemu do eksploatacji na statku oraz co 12 miesięcy w okresie dwóch lat eksploatacji tego urządzenia (co najmniej trzy próbki).

Laboratoria stosujące procedury testowe EPA (EPA – Amerykańska Agencja Ochrony Środowiska) lub ISO (ISO – Międzynarodowa Organizacja ds. Normalizacji) powinny opracować zalecenia dotyczące warunków pobierania i analizy próbek pod kątem następujących parametrów:

- pH
- PAH i zawartość oleju (szczegółowe analizy GC-MS)
- azotany
- azotyny
- Cd
- Cu
- Ni
- Pb
- Zn
- As
- Cr
- V

Zakres prób laboratoryjnych może zostać zmieniony lub rozszerzony w zależności od uzyskanej wiedzy.

Przedstawiając parametry próbek, należy podać co najmniej dane dotyczące natężenia przepływu wody przepływającej, rozcieńczenia usuwanej wody (jeśli jest to celowe), mocy silnika, a także parametrów paliwa zgodnie z dokumentami jego dostawy (BDN Bunker Delivery Notes – Dokument Bunkrowania)

Zaleca się, aby statek, który przedstawił dane o spełnieniu aktualnych wymagań był zwolniony w przyszłości z obowiązku dostosowania instalacji do ewentualnych, nowych i bardziej restrykcyjnych wymagań dotyczących parametrów zrzutu wody przepływającej.

Wykaz zmian obowiązujących od 1 lipca 2017 roku

<i>Pozycja</i>	<i>Tytuł/Temat</i>	<i>Źródło</i>
6.2, 6.8, 6.9	Badania poziomu emisji	MEPC.259(68)
10.1.1	Kryteria pH	MEPC.259(68)
Tabela 10.1.2	Dodane przypisy do tabeli	MEPC.259(68)
10.2.3.1	Zmieniona norma PN-EN ISO 7027-1:2016-09	Zmiana normy
Różne punkty	Nieliczne zmiany redakcyjne dostosowujące brzmienie do MEPC.259(68)	MEPC.259(68)